

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/46/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712201390
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2712201390.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Tomáš Kušnír, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: P. V., nar. XX.XX.XXXX, V. XX, XXX XX Q., o zaplatenie sumy 1.360,84 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyňi súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov prvostupňového konania a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresnom súde Skalica dňa 20.2.2012 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 1.360,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 14% ročne zo sumy 905,95 eur od 11.12.2009 do zaplatenia ako postúpenú pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 10.12.2009 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a navrhovateľom. Právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 1.12.2004 Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXX ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úver s dohodnutými podmienkami čerpania, účtom úveru, spôsobom, výškou a termínmi splácania, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení s tým, že zmluva obsahuje náležitosti podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Odporkyňa neplnila splátky úveru riadne a včas a preto pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy a vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 1360,84 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 905,95 €, riadneho úroku 67,57 €, úroku z omeškania 378,68 € a ostatného príslušenstva 8,64 €. Ku dňu podania návrhu odporca uhradil sumu 0 €.

Navrhovateľ sa na riadne a včasne predvolané pojednávanie nedostavil, neúčast' ospravedlnil splnomocnenec navrhovateľa, prítomný na pojednávaní.

Odporkyňa sa na výzvu súdu k návrhu nevyjadřila.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a odporkyne a prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy berúc do úvahy, že vec bolo možné rozhodnúť aj na základe listinných dôkazov.

Navrhovateľ trval na návrhu v celom rozsahu.

Okresný súd Skalica o veci účastníkov vo veci samej rozhodol dňa 26.9.2012 rozsudkom č.k. 3C/46/2012-46 tak, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena, vychádzajú zo skutočnosti, že konanie účastníkov je sporovým konaním, ovládaným prejednacou zásadou.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9Co/488/2012-95 zo 19.12.2013 rozsudok OS Skalica zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia KS v Trnave pre prvostupňový súd vyplynul, záver, že sa má súd zaoberať charakterom zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou a či spĺňa zákonné predpoklady.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o postúpení zo dňa 10.12.2009, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa 1.12.2004, osobitnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s. pre balík produktov a služieb pre fyzické osoby, platobnou históriou odporkyne, výpoveďou zmluvy, pokusom o zmier, podaním zo dňa 2.6.2014 a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 1.12.2004 uzavrel pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporkyňa Zmluvu o kontokorentnom úvere, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úverový rámec vo výške 796,65 eur (24 000 Sk). V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba premenlivá 10,85 % p.a., splatnosť úrokov mesačne, k poslednému dňu v mesiaci, poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise zmluvy, poplatok za správu úveru 0,20 % mesačne z výšky úverového rámca a konečná splatnosť úveru dňa 30.11.2005. Podľa čl. III. bod 1 sa doba trvania zmluvy predlžovala vždy o dobu jedeného roka. Touto zmluvou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyňi úver spôsobom, že bude realizovať príkazy odporkyne na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu uvedeného v čl. I. 1 zmluvy aj v prípade, že nebude existovať odporcová pohľadávka z účtu a to do výšky úverového rámca. Čerpanie úveru je odporkyňa oprávnená požadovať až do dňa konečnej splatnosti úveru, v rozsahu dohodnutého úverového rámca. Výška úroku z omeškania ani výška iných poplatkov než poplatku za poskytnutie úveru a poplatku za správu úveru, nie sú v zmluve uvedené. Zmluva obsahuje iba v článku II. v bode 6. odkaz, že veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať zaplatenie úroku z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením. Podľa bodu 3 je v prípade, ak bude rozsah čerpaného úveru väčší ako je úverový rámec v čase pred termínom konečnej splatnosti, je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť úrok z prečerpania vo výške určenej veriteľom zverejnením zo sumy, o ktorú je rozsah čerpaných peňažných prostriedkov väčší ako výška úverového rámca. Podľa bodu 5 je pohľadávku veriteľa z poskytnutého úveru tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady veriteľa spojené s úverom. V zmysle bodu 7 za podmienok stanovených v zmluve je veriteľ oprávnený jednostranne zmeniť (znižovať alebo zvyšovať) výšku úverového rámca (novourčený úverový rámec) a dlžník s tým súhlasí. Podľa bodu 8 sa strany dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Odporkyňa v časti III. v bode 5. prehlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásila, že sa oboznámila so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely zmluvy sa VOP rozumejú VOP vydané veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002.

Navrhovateľ súdu predložil Všeobecné obchodné podmienky s účinnosťou od 1.8.2002 pripravené na formulárovej predtlačí nepodpísané odporkyňou. Podľa bodu 7.4.7 VOP je banka oprávnená jednostranne meniť výšku úrokovej sadzby, zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím banky a podľa bodu 7.4.8 VOP je banka oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov z omeškania, zmena výšky úrokov z omeškania je účinná rozhodnutím banky. Podľa bodu 14.1. VOP je banka oprávnená kedykoľvek započítať akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, proti akýmkoľvek pohládkam klienta voči banke a to bez ohľadu na to, či sú budúce, alebo súčasné, podmienené, alebo nepodmienené. Podľa bodu 14.4 pokiaľ nie je dohodnuté inak klient nie je oprávnený jednostranne započítať svoje pohľadávky voči banke proti akýmkoľvek pohládkami voči klientovi. Podľa bodu 16.1. klient má povinnosť platiť banke poplatky za služby poskytované bankou podľa sadzobníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v príslušnej zmluve. Podľa bodu 16.1.2 ak nie je

v sadzobníku údaj o splatnosti, poplatok je splatný v deň vykonania úkonu, poplatky ako pohľadávku je banka oprávnená odpísať klientovi z ktoréhokoľvek účtu klienta a započítať ju voči pohľadávkam vyplývajúcim z ktoréhokoľvek účtu klienta vedeného v banke. Podľa bodu 16.1.3. je banka oprávnená sadzobník kedykoľvek meniť, zmenu určí banka zverejnením. Podľa bodu 16.3.1 okrem poplatkov podľa sadzobníka podľa ust. 16.2.1 má klient povinnosť bezodkladne uhradiť banke všetky ďalšie náklady a výdavky, ktoré banke vzniknú v súvislosti s uzatvorením, zmenami a ukončením zmluvného vzťahu ako aj s navrhovaným vzťahom, najmä notárske, súdne, správne a iné poplatky, náklady na dokumentáciu, náklady na právne služby, služby znalcov, daňových a ekonomických poradcov, prekladateľov a tlmočníkov.

Navrhovateľ súdu predložil osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby sú účinné od 1.2.2006 pripravené na formulárovej predtlačí nepodpísané odporkyňou, ktoré sa týkali Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby a to balík Extra, Extra Plus a Balík Exclusive.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 29.12.2009 právny predchodca navrhovateľa oznamoval odporkyni, že postupuje pohľadávku vo výške 1 360,84 eur vyplývajúcu z kontokorentného úveru č. XXXXXXXXX na navrhovateľa. Odporkyňa zásielku neprevzala v odbernej lehote.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 10.12.2009 a k nej patriacou prílohou č. 1 má súd preukázané, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpil na postupníka, ktorým je navrhovateľ v tomto konaní pohľadávku voči odporkyni a to v sume 1 360,84 eur. Tým mal súd preukázané, že aktívna legitímácia v konaní svedčí navrhovateľovi, ktorý sa stal novým veriteľom odporkyne nadobudnutím pohľadávky voči odporkyni zo zmluvy.

Z pokusu o zmier zo dňa 11.1.2012 súd zistil, že odporkyňa bola vyzvaná na zaplatenie celého záväzku navrhovateľovi, ktorý ku dňu postúpenia pohľadávky predstavuje sumu 1625,28 eur.

Podľa výpisu z účtu odporkyne mala účet založený dňa 9.1.1997 a začala čerpať úver schválením kontokorentnej zmluvy dňa 1.12.2004 vo výške 24 000 Sk. Účet bol odporkyni vedený do dňa 4.3.2008, kedy bol účet zrušený na základe výpovede zo zmluvy. Po zrušení účtu nasledujú ďalšie položky, medzi ktoré patrí aj prolongácia účtu, až do dňa 10.12.2009, kedy bol účet opätovne zrušený.

Výpoveďou zmluvy zo dňa 22.2.2008 pôvodný veriteľ vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X. Výpoveď mala nadobudnúť účinnosť uplynutím tretieho dňa odo dňa doručenia výpovede.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 2.6.2014 uviedol, že žalovaná istina 905,95 eur predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií. Debetné operácie tvoria výbery z účtu a odchádzajúce platby vo výške 50 578,77 eur, poplatky vo výške 229,67 eur, debetné úroky 346,16 eur a úroky z omeškania 378,68 eur. Kreditné operácie tvoria úhrady 50 740,82 eur, kreditné úroky 21,68 eur a kreditný zostatok 88,31 eur.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka v znení do 30.11.2009 ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení do 31.12.2008 zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.5.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 30.6.2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 87/1995 Z.z. v znení do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka t outo časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy:

d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716),

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení od 1.5.2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa článku VIII. bod 12. zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto: za § 5a sa vkladá § 5b, ktorý znie: „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“ Podľa článku XIV. zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2014.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere vznikla ako spotrebiteľská zmluva. Právny predchodca navrhovateľa - banka, poskytla odporkyni úver v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a odporkyňa prijala finančnú službu ako spotrebiteľ. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie odporkyne v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a v § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a postavenie banky, ktorá poskytla podľa predmetu svojho podnikania finančnej služby odporkyni podľa zmluvy vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa a § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy je zrejмый z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochýb o tom, že pôvodný veriteľ je bankou, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je aj poskytovanie úverov, je dodávateľom bankovej služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplynulo, žeby odporkyňa požadovala poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah účastníkov nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka. Charakter spotrebiteľskej zmluvy zostáva zachovaný aj po postúpení pohľadávky bankou na navrhovateľa a nestráca sa zmenou v súčasnosti aktívne legitimovaného účastníka - navrhovateľa, pretože tento sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky iba novým veriteľom odporkyne, pričom nebolo pochýb ani o tom, že s postúpenou pohľadávkou prešlo aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Pri týchto záveroch sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere po stránke formálnej a vyhodnotil zmluvu ako platnú, uzavretú podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia v písomnej forme a obsahujúcej niektoré náležitosti podľa ustanovenia § 4 zákona č. 258/2001 Z. z.

Novela zákona o ochrane spotrebiteľa v § 5b zaviedla povinnosť súdu ex offio prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Súd preto ex offio skúmal, či pohľadávka navrhovateľa voči odporkyni je premlčaná. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, čo má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych

vzťahoch. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, súd prihliada na premlčanie v súčasnosti ex offo a tak sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že návrh nebol podaný dôvodne. Zo zisteného stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že v konaní je potrebné ex offo prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku v zmysle ustanovnia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení od 1.5.2014 a súd musel vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ je povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované návrhom a pri rozhodnutí zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia a znamená to, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Pri posudzovaní premlčania súd pre spotrebiteľský charakter zmluvy preto aplikoval ustanovenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba tri roky a nie úpravu premlčania podľa Obchodného zákonníka, ustanovujúceho premlčaciu dobu štvorročnú a bolo potrebné postupovať podľa § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, účinného od 1.5.2014 a prednostne použiť na právny vzťah, v ktorom vystupuje odporkyňa v pozícii spotrebiteľa ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mala použiť norma obchodného práva. Navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 1.12.2004 Zmluvu o kontokorentnom úvere, pričom pôvodný veriteľ dňa 22.2.2008 zmluvu vypovedal a požiadal o zaplatenie pohľadávky. Navrhovateľ síce súdu nepredložil doručenkou od odporkyne k výpovedi zo zmluvy, uvedené však nesmie pôsobiť v neprospech spotrebiteľa, keďže z výpisu z účtu súd zistil, že na podklade výpovede zo zmluvy pôvodný veriteľ dňa 4.3.2008 zrušil odporkyňu účet. Súd ďalej z výpisu z účtu zistil, že tento bol následne v ten istý deň ako bol zrušený tiež prolongovaný, čo súd považuje za nekalú obchodnú prax, nakoľko po tomto dátume viedli odporkyňa ešte účet do 10.12.2009, na ktorom už iba prirátavali odporkyňu príslušenstvo, pričom odporkyňa nevykonávala žiadne výbery ani úhrady. Súd považuje za nekalú obchodnú prax, aby dodávateľ služby najskôr na základe výpovede zo zmluvy najskôr zrušil účet a potom ho následne prolongoval a viedol ďalší rok a pol a preto má súd za to, že odporkyňa bol účet platne zrušený už dňa 4.3.2008. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka trojročná premlčacia lehota v tomto prípade začala plynúť odo dňa 5.3.2008 (deň nasledujúci po lehote splatnosti) a uplynula dňa 5.3.2011. Návrh na súd bol podaný dňa 20.2.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto bolo potrebné premlčaný návrh navrhovateľa ex offo ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

Vzhľadom k zamietnutiu návrhu pre premlčanie uplatneného nároku navrhovateľa, súd sa nezaoberal neprijateľnými podmienkami zo zmluvy o kontokorentnom úvere, i keď by mal za to, že istina bola splatená, keďže kreditné úhrady v sume 50 740,82 eur a tiež kreditné operácie v sume 109,99 eur boli vyššie než výbery z účtu a odchádzajúce platby vo výške 50 578,77 eur, pričom vplyvom nesprávneho započítavania by pôvodný veriteľ nemal nárok na úroky až vo výške 346,16 eur, pod vplyvom nezákonnej sadzby úrokov z omeškania by takisto nemal nárok na úroky z omeškania vo výške 378,68 eur. Navrhovateľovi by nepatrili ani poplatky v sume 208,96 eur, keďže takto účtované poplatky neboli v spotrebiteľskej zmluve priamo uvedené v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve boli uvedené iba poplatky za správu kontokorentného úveru, ktoré boli odporkyňu účtované vo výške 20,71 eur.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p., Odporkyňa bola vo veci účastníčkou úspešnou. Keďže nepodala návrh na rozhodnutie o trovách a zo spisu jej žiadne nevyplývajú, (§ 151 ods. 1 a 2 O.s.p.), súd je náhradu trov prvostupňového konania ani náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).